

ಹೊರತುವದಿಲ್ಲಿ ಮಾನಸಿಕ ಅವಲಂಬನಗಾಗಿ ತಾನು ಅನ್ಯಮೇಲ್ಲಿನ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಬಂಧಸುತ್ತಿದ್ದೀನಾ? ಇಂತಹ ಪನೆನೋ ಗೋಜಲಿನೋಳಗೆ ಹಿಡಿಕೊಂಡು ಕೆಲ ಕಾಲ ಭಾವ ಮಾನಸಿಕ ಯಾತನೆ ಅನುಭವಿಸ್ತು ಹೋದು. ತನ್ನಪ್ರಾನನ್ನು ಪ್ರಯೋಜ್ಯವಾಗಿ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಆರಾಧನಾಭಾವ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದವರೆಗೆ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾದ ಸ್ತುತಿ ಕಂಗಡಿಸಿತ್ತು.

ಅಪ್ಪನೋಂದಿಗೆ ಮುಖಾಮುಶಿಯಾಗಿ ನಿತ್ಯ ಜಗತ್ ಕಾರುಂವಷ್ಟು ದ್ವಯವಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡ ಸಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ನಂಬಲು ನಿರಾಕರಿಸುವ ಅರ್ಥಾಮಾರ್ಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ. ತನಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಆಫಾತ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದ ವೆಂಕಟೇನೋಡನೆ ಬೇಸೆದುಕೊಂಡಿತ್ತು ಸಂಬಂಧ. ಅದು ಯಾವುದೋ ಗಳಿಗೆಯ ದೋಷರಲ್ಲಿ ಎಂದು ಈಗ ಅನಿಸುವಧಲ್ಲಿ ಭಾವನಿಗೆ ಆದೃತ್ತಾ ಒಳಿಗೆ ಆಗಿತ್ತು. ತನ್ನ ಕೃತ್ಯದ ಮೂಲಕ ಅಪ್ಪನನ್ನು ದಂಡಿಸಬೇಕೆಂಬ ವಿಚಾರ ಸುಪ್ತಪ್ರಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುಬಹುದಾದರೂ ಅದನ್ನು ಒಬ್ಬಕೊಳ್ಳಲು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಿದೆ ಅರರಂಗ. ಪನೋಂ ಒಂದು. ನಡೆದು ಹೋಗಿದ್ದಕ್ಕೆ ಇಂಥಿದೇ ನಿರಿರ ಕಾರಣ ಎಂದು ಹಣೆವಟ್ಟಿ ಹಣ್ಣಬೆಕೊಂಡ ಅವಳಿಗೆನು ಹಡುವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಭಾಗವನೋಡನೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡಂತೆ ಮತ್ತೊಂದು ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹಟ್ಟಿತ್ತು. ಅಪ್ಪನ ಎದುರು ತಲೆಯಿತ್ತಿ ನಿಲ್ಲಬೇಕೆಂಬ ಹಟ್ಟಿ. ತಾನು ಮೆಚ್ಚಿದವನೋಡನೆ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಬಾಳು ಬಾಳುತ್ತಿದ್ದನೇರು ಸಾಧಿಸ ತೋರಿಸುವ ಹಟ್ಟಿ. ಜೀವನದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಎದುರಾದ ಮುಖ್ಯಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಬೇಕೊಂಡ ತಮ್ಮ ದಾರಿಯನ್ನು ನೇರಿಸಬೇಕೊಂಡಿದ್ದರು ದಂಪತ್ತಿ.

ಎಲ್ಲಾ ಸುಗಮವಾಗಿ ಬದುಕು ಒಂದು ನಿತ್ಯಂತ ನೆಲೆಗೆ ತಲುಪಿದ ಮೇಲೆ ಅಪ್ಪನೋಡನೆ ಸಂಪರ್ಕ ಸಾಧಿಸಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆಯ ಕಿಡಿ ಹಡ್ಡಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಕಿಡಿಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದ ಕ್ರಮೇಣ ಉರಿವ ಕೇಂಡರವಾಗಿ, ನಿಗಿನಿಸುವ ಚ್ಯಾಲೆಂಟ್‌ ಯಾಗಿ, ಪತ್ರಸಂದೇಶ ನಿಷ್ಪಲವಾಗಿತ್ತು. ಭಾವನ ಮನಸಿನ ವ್ಯಾಗಣಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿತ್ತು. ವೆಂಕಟೇಶ ಈ ತಳಮಳವನ್ನು

ಗುರ್ತಿಸಿದ್ದು.

‘ಬೇಕಾದ್ದು ಒಂದ್ದಲ ಹೊಗ್ಗೆದೋಣ. ನೀನು ಮನಸ್ಸಿನ್ನು ಕೊರಗಿಬೇಕೆಂದು’ ಅಂದಿದ್ದು.

‘ಬೇಡ ಕಣೋಳ. ಅಸ್ತಿಗೆ ಬಾಯಿ ಕಟ್ಟಿಂದು ಇಮ್ಮೆ ವರ್ಷ ಆದ ಮೇಲೆ ಬೆಳೆದಾಗೆ ಅಂತ ಯಾರೂ ಅಂದ್ರುಳ್ಳೋ ಹಾಗಾಗ್ಗಾದು. ಅಪ್ಪನ ನ್ನು ಕಾಗಡಿ ಬೆಳೆ ಕೊಟ್ಟಿ ತಾನಾಗಿ ಬಾ ಅಂದಿದ್ದೆ ಅದು ಬೇರೆ ಮಾತ್ರಾ’.

‘ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕು ಅವರ ಆಸಿ? ಅವರಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿ ನಮಗೆ ಬೇಡ ಕಣೋಳ. ದೇವರು ನಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಮ್ಮೆ ಕೊಟ್ಟಿದಾನೆ. ಎಲ್ಲಾ ದೊಡ್ಡ ಆಸ್ತಿನೇ ಕೊಟ್ಟಿದಾನೆ’

‘ಉಂದ್ದೇ?’

‘ನಿನಿಗಂತ ದೊಡ್ಡ ಆಸಿ ಬೇಕಾ?’ ವೆಂಕಟೇಶನ ಇಂತಹ ಮಾತುಗಳು ಅವಳನ್ನು ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾವು ಅಂದರೆ ಉತ್ತೇಳ್ಳೆಯಲ್ಲ. ಬದುಕು ಅಂದರೆ ನಿರಿಕ್ಷೆಗೆ ಮಿರಿದ್ದು ಅನ್ನುವಧನ್ನು ಸಾಭಿತ್ಯಗೊಳಿಸಿತ್ತು ಮುದಿದಿನ ಬೆಳವಣಿಗೆ. ಭಾವನ ಶ್ರೀಯ ಅಪ್ಪ ಅವಳ ನೆರಳಿಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷಮ್ಮೆ ಅಪರಾಧ ಅಭಿಸಿದ್ದ ಅಪ್ಪನ ಕುಟುಂಬದಾಯಿ ಸಂಬಂಧ, ಒಂದೊಮ್ಮೆ ಅದು ಇಡ್ಡೋ ಹೋದಾಗಿದ್ದರೆ, ಈಗ ಜೀವನವಿಷಯದಲ್ಲಿನ ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಂಗತಿ ಅನಿಸತ್ತೇಡಿತ್ತು ಭಾವನಿಗೆ. ಹಂಡತಿಯಿದ್ದೂ ಪರಾಡಿಯಿ ಸಂಗ್ರಹಿತಾಗಳಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪ. ಹೊಟ್ಟೇಯ ಹಸಿವಿನಂತೆ ದೇಹದ ಹಸಿವು ಹೊಗ್ಗೆಗೊಳಿಸುತ್ತಿರುವಹೂದ ವರಯಿಸಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪರಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಸುಖ ಮುಡುಕಿಕೊಂಡರೆ ಅದು ತಪ್ಪೇ? ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಒಂದು ವರಯಿಸಿನಲ್ಲಿ, ಒಂದು ಸ್ನಾವೆಳದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಾಗಿ ಕಂಡಿದ್ದ ಅಪ್ಪನ ನಡವಳಿಕೆಯ ಕುರಿತಾದ ಅಸಹನೆಯನ್ನು ಕಾಲ ಹಾಗೂ ಅನುಭವ ಕ್ಷಮಾರ್ಹವಾಗಿಸಿದ್ದು. ಒಂದು ಕಾಲದಪ್ಪು ಸಾರೂ ಕಾಲಕ್ಕೂ ತಪ್ಪೇಂದೆ ಅನಿಸಬೇಕಾಗ್ಗೆ ಅನ್ವಯಿತ್ತಿತ್ತು ಮಾಗಿದ ಚಿತ್ರ. ಕ್ರಮಸಲಾಗದ ತಪ್ಪು ಯಾವುದೂ ಇರುವಿದಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಅರಿತುಹೊಳ್ಳುವಹೂದಿತ್ತು ಅಪ್ಪನೂ. ಅವನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಏನೇ ಇರಲಿ,

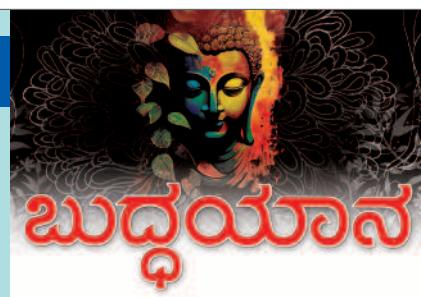
ಅವನು ತನ್ನ ಅಪ್ಪ. ಚೆಕ್ಕುಮಕ್ಕಳನ್ನು ಶ್ರೀತಿಯಿಂದ ವದಗ್ಗಿಕೊಂಡು ಬೋಧಿಸಿದವನು. ಮಕ್ಕಳ ನಗುವಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸಂತೋಷ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದವನು. ಅಪ್ಪನ ಶ್ರೀತಿ, ಒಡನಾಟ, ಬ್ಲೈಯರನ್‌ಲ್ಲಾ ಭೂತಗಳನ್ನಿಲಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಂತೆ ಒಂದಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ಪಟ್ಟು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಅವನ ವಿವರಿಸಿದಲ್ಲಿ ಭಾವಷಳಾಗುತ್ತಿದ್ದಳು ಭಾವ.

ಇನ್ನೆಮ್ಮೆ ವರ್ಷ ಬದುಕಿಯಾನು ಅಪ್ಪ? ಅವನು ಬದುಕಿರವವರಿಗೆ ಅವನು ತನ್ನ ಮಗ. ಅವನ ಮಿಳ ತನ್ನ ಮೇಲಿದೆ. ಒಮ್ಮೆ ಕೆಂದುಹೊಂಡವನನ್ನು ಮತ್ತೆಂದೂ ಕಳೆದುಹೊಳ್ಳಲಾರೆ ಎಂದು ನಿರಾರಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ ಭಾವ. ಇಪ್ಪಕ್ಕೂ ಮನುಷ್ಯಮಾತ್ರಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವುದನ್ನು? ಒಂದು ಹಿಡಿ ಶ್ರೀತಿ. ಅನ್ನಿತ್ತಿತ ಮಿಗಿಲಾದ ಶಕ್ತಿಯಿರುವ ಶ್ರೀತಿ. ಎಮ್ಮೋ ನಿರ್ಭಾಗ್ಗಾರಿಗೆ ಇದು ದಕ್ಷಪುರೇ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಜೀವನದ ವಿವರ್ಯಾಸ. ಹೆತ್ತವರಿದ್ದೂ ದಕ್ಷದಿರಬಹುದು. ಸಂಗಾತಿಯಿದ್ದೂ ಸಿಗಿರಿಬಹುದು. ಹಣವಿದ್ದೂ ಮರೀಚಿಕೆಯಾಗಬಹುದು. ಗುಡಿಸಲಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣಂಭಿಸಬಹುದು. ಅಪ್ಪನಿಗೆ ತನ್ನ ಶ್ರೀತಿ ಅರ್ಥವಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೇನಂತೆ? ಹಾಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವದಿಲ್ಲ ಅಂದಕೊಳ್ಳುವುದೂ ತನ್ನ ಹಿಮಿತ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಇರಬಹುದು.

ಆಗಿನ್ನೂ ಮಟ್ಟಿದ ಹಸುಗೂಸು, ಮೂಕಪ್ರಾಣಿಗಳೂ ಸಹ ಶ್ರೀತಿಯ ಅಪ್ಪತ್ವಶಕ್ತಕ್ಕೆ ಸ್ವಂದಿಸುವಾಗ ಅಪ್ಪನ ಅರ್ತಯಿಂದ ಕ್ಷಮ್ಮೆ ಇದು ತಟ್ಟಬಹುದು. ತಟ್ಟಲಿ, ತಟ್ಟದಿರಲಿ ತನ್ನ ನಿರ್ವಾಜ ಶ್ರೀತಿಯಿಂದ ಅವನನ್ನು ಕಾಬಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೇ ಎಂದುಹೊಳ್ಳತ್ತಾ ಸಾರ್ಥಕಭಾವ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು ಸ್ತುತಿಭಾವ.

ಧಾತನೆಯೆಲ್ಲಾ ಯಾಣದೆಕ್ಕುಕಾಳಿ ಲೆ ನೀನು ಆತನೆಲ್ಲಾ ರಸರಿವನ್ನು, ಆರನುಂ ಬಿಡನು ಆಪರಂಗೊಳಿದೆ ಏಕ್ಕೆ ತಿಬಿಡಮಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಧಾರಾಪರಿಸುತ್ತಾ ಮಂತ್ರಿಮ್ಮೆ (ಮಗಿಯಿತು)

ಪ್ರತಿತಿಯಿಸಿ: feedback@sudha.co.in

ಹೊಸ ಧಾರಾವಾಹಿ
ಮುಂದಿನವಾರ ಆರಂಭ

ಬುದ್ಧಯಾನಕೆ ಸ್ವಾಗತ

ಅರ್ಥಪೂರ್ಣ ಹಾಗೂ ಮಾನವಿಯಿ ಬದುಕಿಗೆ ಹಂಬಲಿಸುವವರು ಆಗಿಗೆ ಕ್ರೈಸ್ತಗಳೆಂಬ ಯಾನ ‘ಬುದ್ಧಯಾನ’. ಇದು, ಬದುಕಿನ ಕುರಿತ ನಮ್ಮೆ ನಿರೀಕ್ಷೆ ನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ವಷ್ಟಪಡಿಸಿಹೊಳ್ಳಲು ಹಾಗೂ ಒರಿಗೆ ಹಣ್ಣಿಲ್ಲ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸುವ ಪರಯಣ. ಬುದ್ಧಯಾನವನ್ನು ಬೊಗ್ಗಿ ತಾತ್ಕಾರ್ಯಕೆಯಿಂದೆ ಅನಿಸಬೇಕಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಅನಿಸಬೇಕಾಗಿ ಪರಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಸುಖ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದೂ ಇರುವಿದಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಅರಿತುಹೊಳ್ಳುವ ಬಹುದಾಗಿತ್ತು ಅಪ್ಪನೂ. ಅವನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಏನೇ ಇರಲಿ,